

Stilla

Vintersorg

Fjället nu andas, kring mig susa
Jämna djupa andedrag
Fjället nu sover, stora ljusa
Skyar gå för kvällsvind svag

Det är fjällets sommardrömmar
Som i tusen ådror strömmar
Blodet friskt och porlande
Djupt i sämnen sorlande

Sakta nu fjället sänkts och häves
Likt en jättejungfrus barm
Slöja skär av skyar kväves
Över barmen vit och varm
Livet därinne gömmer
Jungfrun är ej död, hon drömmer
Lungt i slummer vilande
Genom sekler ilande

Stilla, stilla - får ej störa
Denna ro med sorger små
Kom och lyss och du skall höra
Henns stora hjärta slå
Och den man som djupt betagen
Hört de starka lugna slagen
Går bland makter stridande
Osårbar och bidande